

Một ngày không vội vã...

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Ba, 24 Tháng 8 Năm 2010 07:13

" Nếu u chỉ còn một ngày để sống
Chết như n ra cuộc đời quá đẹp
Phải chăng ta sống quá vội vàng
Nên ra đi chừa để bình an ... "

Mỗi năm một lần, tôi về thăm Mẹ và các em hiện đang sống ở Montréal, Canada. Năm nay cũng như thuở trước, tôi về thăm nhà 2 tuần cuối tháng 6. Nói sao cho hết niềm vui gặp lại gia đình. Montréal vào mùa hè thì nóng bức, có ngày lên đến hơn 100 độ F, nên cả nhà thường rủ nhau đi ra ngoài chơi cho mát mẻ.

Tôi còn nhớ sáng hôm đó, cả nhà đến nhà bạn để đưa cháu ra công viên cho tôi nhớ hơn chút khí trời. Tôi thì đã thay quần áo từ lâu, cả chiều mãi mà mãi không đi được " xàng qua xàng lại ", gần 9 giờ về nhà xong, nhớ là bạn đưa nhóc thì cả lăng xăng chơi game, không ai chú ý thay

Một ngày không vui nữa...

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Ba, 24 Tháng 8 Năm 2010 07:13

qu&#n áo.

Th&# là tôi b&#t đ&#u n&#i qu&#u " Nhà mình sao làm gì cũng nh&# r&#a bò v&#y ? Có đi hay không thì b&#o ... ?

Cô em tôi nh&# nh&# " Thì t&# t&#, vacation mà l&#, ch&# s&#ng &# M&# ri&#t r&#i quen thói " stress out " hà ... ".

C&#u em trai thì nói " Ch&# làm gì mà đ&# v&#y, ch&# có bi&#t hôm nay là " **ngày không vui nữa** " hôn ?

Tôi ng&#c nhiên, t&#ng tai mình nghe l&#m, nên h&#i l&#i " Ngày gì ? Không vui nữa là sao ? " .

Th&# là Má tôi b&#t tivi lên. Trên màn &#nh, đài nào cũng đang nói v&# cái ngày đ&#c bi&#t này. &#, thì ra là t&# vài năm nay, m&#i năm chính ph&# Canada ch&#n ra m&#t ngày, th&#ng là vào mùa hè, m&#t ngày cu&#i tu&#n, và năm nay r&#i vào ngày 26 tháng 6, g&#i là " **m&#t ngày không vui nữa** " .

Kho&#ng ch&#ng vài tu&#n tru&#c đó, là báo chí, các c&# quan truy&#n thông đ&#u loan báo và nh&#c nh&# đ&# m&#i ng&#i chu&#n b&#. " Ngày không vui nữa " b&#t đ&#u t&# 8 gi&# sáng cho đ&#n 9 gi&# t&#i. M&#i ng&#i đ&#c khuyên là " B&#n hãy ng&# cho th&#ng gi&#c, th&#c đ&#y khi nào mình mu&#n. Hãy nh&#m nhi tách cà phê , và ng&#i ng&#m khu v&#n c&#a b&#n, nghe ti&#ng chim hót líu lo . Hãy đi ra ngoài n&#u b&#n thích, vào ăn tr&#a &# m&#t restaurant nào mà b&#ng đ&#ng b&#n mu&#n. Còn n&#u không, b&#n có th&# m&#i bè b&#n đ&#n nhà làm BBQ. B&#n cũng có th&# ch&#y xe đ&#p m&#t vòng thành ph&#, hay n&#m dài trên bãi c&# c&#a m&#t công viên g&#n nhà, vân vân và .. vân vân " .

Tóm l&#i, chính ph&# khuy&#n khích ng&#i dân : " Hãy enjoy t&#ng phút giây h&#nh phúc, bình an c&#a ... m&#t ngày không vui nữa. Hãy bi&#t s&#ng và t&#n h&#ng H&#nh phúc &# quanh ta ", nh&# l&#i c&#a m&#t ng&#i phóng viên trên đài tivi đang nói.

R&#i còn có các màn ph&#ng v&#n vài ng&#i dân , h&#i xem h&# đ&# đ&#nh s&# làm gì trong cái ngày đ&#c bi&#t này trong năm, thì đa s&# câu tr&# l&#i đ&#u là " spend time v&#i gia đình, ng&#i thân " .

Có m&#t c&#nh trên màn hình làm tôi nh&# mãi. Hình &#nh m&#t c&# già tóc b&#c ph&#, l&#m c&#m tr&# l&#i ph&#ng v&#n v&#i n&# c&#i m&#m mém " Tôi luôn mong đ&#i và yêu nh&#t cái ngày này trong năm, vì đó là ngày duy nh&#t mà t&#t c&# con cháu tôi không ... b&#n r&#n, chúng nó t&# t&#u đồng đ&# đ&# h&#p m&#t v&#i tôi. Cám &#n chính ph&#, cám &#n ân nhân nào đã " đ&#t ra " cái ngày ý nghĩa này ... " .

Th&# là b&#ng đ&#ng tôi đ&#i ý . Tôi b&#o gia đình " Hôm nay là ngày đ&#c bi&#t, v&#y thôi mình làm ch&#ng trình gì special đi nhe .. " .

Th&# là c&# nhà nhao nhao h&#ng &#ng, ng&#i thì b&#o " kh&#i n&#u c&#m, đi ăn ti&#m cho kh&#e ", k&# thì nói " nhà hàng đông l&#m, đi xu&#ng downtown ch&#i " .

Em trai tôi thì mu&#n đi xe đ&#p (&# Montréal có r&#t nhi&#u bãi cho m&#n xe đ&#p, b&#n ch&# c&#n " qu&#t " cái credit card vô là có th&# l&#y xe đ&#p đi ngay) .

Một ngày không vội vã...

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Ba, 24 Tháng 8 Năm 2010 07:13

Mỹ cháu nh&# i mu&#n đi tàu BateauMouche. R&# i l&# i có ý ki&#n đi câu cá, hay đi xe ng&# a m&# t vòng thành phố. Và th&# là gi&# tay bi&# u quy&# t. Cu&# i cùng thì đã s&# th&# ng thi&# u s&# : đi xu&# ng Vieux-port (khu phố cũ) ch&# i và s&# đi tàu BateauMouche. Th&# là chúng tôi lên đ&# ng , th&# nh th&# i, không vội vã ...

Đ&# ng xu&# ng phố đông ngh&# t, và k&# t xe, th&# mà không m&# t xe nào bóp k&#. Thiên h&# ng&# i trong xe, an nhiên ch&# đ&# i, còn m&# c&# a ki&# ng xu&# ng nhìn nhau c&# i, và v&# y tay " No hurry ! Be happy ! ". Tôi th&# t s&# " th&# m " đ&# c th&# nào là ý nghĩa c&# a 3 ch&# " không vội vã ! ".

Đ&# n ch&# ng x&# p hàng mua vé đi tàu, thì l&# i là m&# t hàng th&# t dài, trong cái n&# ng g&# t c&# a mùa hè. V&# y mà ai ai cũng c&# i, cũng nói, cũng b&# t tay, v&# i c&# nh&# ng ng&# i ... không quen bi&# t. Đ&# ng nh&# con ng&# i ở đây, ngày hôm nay, không ai b&# stress c&#. C&# m&# t th&# gi&# i hoà bình, thanh th&# n quanh tôi ...

Lúc b&# c xu&# ng tàu, David, th&# ng cháu nh&# 5 tu&# i h&# i h&# mu&# n ch&# y đ&# n dành ch&# , thì b&# Christina - cô cháu 4 tu&# i , " ch&# nh " ngay : " David ! B&# a nay là " **No hurry day** " mà, sao David c&# hurry hoài v&# y ? ", làm c&# nhà cùng c&# i. Tôi cũng b&# t c&# i theo vì s&# nh&# n th&# c đ&# th&# ng c&# a cô bé này .

Tr&# a đ&# n, đối b&# ng, chúng tôi ghé vô m&# t nhà hàng Tàu. L&# i đông ngh&# t khách, nh&# ng ai ai cũng vui v&# x&# p hàng đ&# i đ&# n l&# t mình. Đang đ&# ng ch&# thì ng&# i bên c&# nh tôi, m&# t ph&# n Québécois b&# t chuy&# n h&# i tôi đã làm gì ngày hôm nay. Tôi k&# l&# i m&# t ngày vui ch&# i v&# i gia đình cùng các cháu. Bà c&# i , ch&# hai ng&# i con " Ch&# ng tôi m&# t lâu r&# i, năm nào vào ngày này, tôi cũng đ&# t&# i nó quy&# t đ&# nh mu&# n đi đâu, làm gì... Cu&# c s&# ng mà, có gì mà ph&# i v&# i vã ...". R&# i bà ti&# p " Nh&# tr&# a nay nè, b&# ng đ&# ng con gái tôi thêm ăn món l&# u Tàu, th&# là chúng tôi vô đây, x&# p hàng, nghe nói nhà hàng này món nào cũng ngon l&# m .. " . Tôi g&# t đ&# u đ&# ng ý và c&# m th&# y vui vui trong lòng.....

Ăn no xong, thì đ&# n chi&# u. Không ai mu&# n v&# nhà, th&# là kéo nhau ra park ch&# i. Nhìn quanh, thiên h&# đông nh&# ki&# n , t&# đ&# ng tôi th&# y lòng mình vui chi&# i .Tr&# i t&# m chi&# u trên bãi cũ , tôi n&# m xo&# i ng&# i, v&# n vai m&# t cái th&# t đã . Đ&# ng nh&# h&# n 10 năm s&# ng trên đ&# t M&# , tôi ch&# a h&# có đ&# c cái " đã " nào nh&# th&# này . C&# đ&# m&# c t&# i nh&# tha h&# ch&# i xích đu, c&# u tu&# t, ch&# y ch&# i, la hét ... tôi n&# m đeo c&# p m&# t kính mát, t&# n h&# ng t&# ng làn gió tho&# ng qua m&# t cách khoái chí, do ... nothing , lim dim ... ng&# m nghĩ s&# đ&# i. K&# cũng l&# , nh&# có cái ngày này, mà tôi m&# i nh&# n ra là hình nh&# trong đ&# i , tôi ch&# a h&# bao gi&# có đ&# c m&# t ngày không ...v&# i vã ...

... Sinh ra và l&# n lên ở Saigòn, trong m&# t gia đình nghèo, nên tôi bi&# t r&# t rõ là ch&# có ráng h&# c thì m&# i có th&# giúp tôi thoát kh&# i cái ki&# p nghèo muôn thu&# đó. Ngay t&# nh&# tôi đã r&# t hi&# u h&# c. T&# l&# p ti&# u h&# c, đ&# n ph&# thông, r&# i đ&# i h&# c, c&# đ&# i tôi ch&# bi&# t có sách v&# , và su&# t ngày ch&# c&# m đ&# u c&# m c&# mà h&# c. Tu&# i th&# tôi ch&# a h&# có m&# t ngày không vội vã. Hôm nào cô giáo b&# nh , đ&# c ngh&# và v&# s&# m , trong khi các b&# n bè cùng trang l&# a l&# ng xăng tìm ch&# đi ch&# i, hay la cà các hàng quán , thì tôi l&# i vui m&# ng vì .. có thêm gi&# đ&# h&# c bài. Tôi h&# i h&# đ&# p xe v&# nhà, r&# a m&# t v&# i vàng và ng&# i vào ngay bàn h&# c. Bài thi nào cũng v&# y, đ&# c 9 đ&# m là tôi bu&# n, vì ph&# i đ&# m 10 c&# thì tôi m&# i ch&# u. M&# i ng&# i luôn b&# o là tôi thích s&# tuy&# t đ&# i, và nh&# v&# y thì đ&# i tôi s&# kh&# ...

Một ngày không vui và...

Tác Giả: Saigon Echo số u t m
Thứ Ba, 24 Tháng 8 Năm 2010 07:13

Vào đầu hè, 5 năm, tôi lại chia sẻ có đợt một ngày không vui và... Lúc nào tôi cũng buồn, vui bài vở và vui những cuộc thi. Tôi luôn tham lam, mong muốn mình phải đi được 10 trong mười bài thi. Tôi sẵn sàng thức khuya, dậy sớm, miễn sao đi được đi được đi được thì đi là tôi vui. Có lần nhận được thân báo tôi một câu chí lý " Học mà không chịu giải thì mòn tuột trí, Chịu mà không học giải thì ngu ngai .. ". Tôi nói ngay " thì biết vậy, tao học nè, chịu có cái học mà giúp mình thoát ra khỏi nghèo khó ", nhận được câu " Tao thì chịu ... chịu hai, vui học vui học chịu, miễn sao không thi lại là " đi xài " rồi, rồi mai này mày sẽ học giỏi khi tuột trí trôi qua unemployment ... ". Tôi chịu chịu, những bây giờ mới nhận ra là nó có lý ...

Ra công việc ở Canada, đi làm, tôi lại lao vào công việc, làm hết nhiều, đi mong kiếm một chút nhiều tiền trong thời gian ngắn nhất. Tôi tình nguyện là 7 ngày 1 tuần, mỗi ngày 13 tiếng. Ròng rã 3 năm thì tôi được sự, nên đành giảm bớt chỉ làm 5 ngày. Mười năm trước, tôi dành dụm đi được một số tiền, và nộp vào học, làm giàu, hết nhanh, dậy tôi vào thị trường chứng khoán. Tôi say mê chơi stock, nên ngày nào tôi cũng luôn buồn rầu vui Wallstreet, vui giá cổ và những con số lên xuống của thị trường công ty. Trúng stock, chờ qua một đêm, tôi bỗng nhiên thành triệu phú. Ngày hôm mà tôi vui chảnh có đợt một ngày không buồn rầu. Ngay hôm đó, đưa tôi lại tính toán cách đưa tiền nào đi nhân đôi, nhân ba số tiền tôi đang có. Thì là lại một ông hi vọng, lại chơi những ván bài to hơn. Ông bà ta đã có câu " Có gan làm giàu kia mà ". Tôi đã có gan, và tôi đã giàu, thì bây giờ nếu muốn giàu hơn, tôi cần phải có gan hơn ...

Thị trường chứng khoán sụp đổ, tôi tay không kẹp, thì là một trở ngại. Tôi không nên " không sao, còn sức khoẻ, còn quyết tâm, ta có thể làm lại từ đầu, thì sẽ có tất cả ". " Có chí thì nên ", nên tôi quyết định vượt qua, vì Hoa Kỳ là đất nở rộ của các học. Tôi lại lao vào công việc, cần cù, ký cóp ... để dành tiền.

Vào những năm sau 2000, ngành dược và computer đang lên cơn sốt thì đầu tư cũng vậy. Thì là thiên hướng ừ ừ đổ sang Mỹ, vì làm việc nhiều tiền hơn. Tôi lại đi làm full time, 5 ngày một tuần, và luôn sẵn sàng làm overtime bất cứ khi nào công ty cần. Tôi đi làm thì sáng đến tối, ăn thì " cơm chiên ", food to go, không xài gì cả, cả ca cả tiền chi trả dành cho những sự, hy vọng sẽ có cái gì đi đi ... Và rồi thì cả hai đến nhất, khi cần số tiền để sống sống sống sống sống. Giá nhà của tăng vùn vụt, tăng ngày. Hai ai chi tay là ... sorry, ráng mà chịu khó nhìn " căn nhà mà ợc " vuột khỏi tay, buồn nhé. Và tôi lại bị cuốn xoáy vào cơn lốc này, như hàng triệu người khác.

Một tuần chỉ có được hai ngày nghỉ làm, tôi rời nhà từ 8 giờ sáng đến 9 giờ tối, lái xe khắp mọi ngõ ngách, đi tìm xem có căn nhà nào " For sale by owner " không, hay có căn nào trông đẹp xẹp mà mình có thể tận trang chút để nhả cái " flip ", kiếm vài chục ngàn thôi. Có những báo tôi không có chút thời gian để ăn cơm, mua vui vàng chút food to go bằng bằng. " Thay " 1 căn nhà, wow, ngon ăn quá, tôi làm căn thì rồi, rồi thì ba. Lòng tham con người là không đáy kia mà. Thì dùng một cái, cái " bong bóng " nhà đất bùng nổ. Bao nhiêu kẻ mua nhà, tay trắng, và có tôi trong số đó. Tôi một triệu phú (lần thứ hai), tôi trở thành người mang nỗi ngập lụt. Và thì là tôi phải đi làm bù đắp bù đắp ráng cơm cơm mầm y căn nhà. Đón chứng thất bại, thì tôi đành phải buông - trong tay đó, vì không còn sự lựa chọn nào khác. Tôi shortsale mầm căn nhà, trước khi nhà bank kéo. Rồi giờ thì tôi phải tiếp tục đi cày, cứ đi, đi mà trở lại. Một bài học .. suốt đời không thể nào quên. Cho đáng kiếp mà, một kẻ tham lam ...

Một ngày không vui nữa...

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Ba, 24 Tháng 8 Năm 2010 07:13

Hôm nay n&#m dài trên b&#i c&#o, hít th&# b&#u không khí trong lành c&# a m&# t ngày n&# ng &#m, ch&# ng có vi&# c gì ph&# i làm, th&# mà tôi th&# y lòng mình , tâm mình sao mà th&# nh th&# i chi &#. Gi&# phút này, tôi không giàu, nh&# ng sao tôi &# i có đ&# c s&# bình an, đi&# u mà đã hai &# n là tri&# u phú, tôi hoàn toàn ch&# a bao gi&# có đ&# c. Th&# t s&# tôi ph&# i cảm &# n chính ph&# Canada, hay cảm &# n ng&# i ân nhân " trí tu&# " nào đó, đã nghĩ ra cái ngày đ&# c bi&# t này trong năm, đ&# giúp ng&# i dân bi&# t trên quý s&# thanh th&# n mà cu&# c s&# ng ban cho chúng ta. ...

B&# ng đ&# ng tôi ch&# t nh&# m&# i cách đây vài tu&# n , tôi tình c&# g&# p &# i cô b&# n c&# h&# i trung h&# c, khi vô ti&# m food to go &# Cali mua đ&# ăn . Hai đ&# a ch&# k&# p chào h&# i vài câu, thì cô b&# n v&# i v&# đ&#n con, còn tôi thì &# t đ&# t đi ra xe s&# tr&# gi&# làm. Cô b&# n than " Sao cu&# c s&# ng t&# i mình lúc nào cũng t&# t b&# t quá há, ch&# khi nào h&# t th&# thì m&# i h&# t ... b&# n r&# n ... ".

Tôi ch&# c&# i " X&# M&# mà &# ... " .

Cô b&# n t&# đ&# ng h&# i xin đ&# a ch&# email c&# a tôi, r&# i b&# o r&# ng " s&# email g&# i cho b&# m&# t bài ý nghĩa &# m ", r&# i cô c&# i nói thêm " nh&# ng đ&# c thì hay, mà làm có đ&# c hay không &# i là chuy&# n khác ... ".

T&# i đó check mail, tôi nh&# n đ&# c ngay , v&# i vài dòng nh&# n nh&# " B&# ráng c&# g&# ng th&# c hành theo &# i khuyên trong bài này nhé, còn mình thì ... đ&# i v&# n l&#ng x&#ng .. ".

Tôi b&# t c&# i , và click vô đ&# c bài vi&# t ng&# n c&# a cô b&# n :

B&# N R&# N làm cho ta không có bình an và h&# nh phúc

&# &# ***B&# N R&# N làm cho s&# hành x&# c&# a ta v&# ng đ&# i***

&# &# ***B&# N R&# N làm cho cái h&# u bi&# t c&# a ta khô c&# n***

&# &# ***B&# N R&# N làm cho s&# s&# ng c&# a ta ng&# n &# i***

&# &# ***B&# N R&# N khi&# n ta không th&# y đ&# c cái đ&# p c&# a ng&# i ta th&# ng yêu***

&# &# ***B&# N R&# N khi&# n ta đi trên đ&# ng nh&# ma r&# t ...***

&# &# &#

&# &# ***Đ&# i s&# ng b&# n r&# n là đ&# i s&# ng ... b&# t h&# nh nh&# t trên đ&# i ... !***

Th&# đ&# y, nh&# ng con ng&# i ai ai cũng luôn tìm đ&# m&# i lý do đ&# mà ... B&# N R&# N.

Và r&# i m&# t ngày kia, th&# h&# i có ai mang theo đ&# c cái " B&# N R&# N " v&# bên kia th&# gi&# i ?

Hãy bi&# t đ&# ng &# i -Hãy bi&# t ng&# i nghĩ - Hãy t&# p thanh th&# n và buông x&#, th&# nh th&# i ... thì khi cái ngày &# y đ&# n , chúng ta m&# i có th&# ra đi v&# i cái tâm ... KHÔNG ... B&# N R&# N !!!

Đúng v&# y, đ&# ng nh&# chúng ta , ai ai cũng luôn t&# tìm cho mình m&# t " lý do " đ&# mà b&# n r&# n , mà ch&# a h&# bao gi&# bi&# t cách " n&# m " đ&# c h&# ng v&# cu&# c s&# ng c&# a m&# i ngày. Tôi ch&# t nh&# đ&# n

Một ngày không vội vã...

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Ba, 24 Tháng 8 Năm 2010 07:13

cô Kim Anh , cô cũng đã bỏ o tôi câu này khi bác sĩ cho biết là cô chỉ còn vài tháng để sống, và cô đã nói với tôi " Mọi người đi đâu có sự phẫn, cô cũng mừng là cô còn " vài tháng ", thì ít nhất cô cũng sẽ có được vài tháng sống trong bình an, không vội vã.. " .

Chiều xuống, trời bắt đầu u ám tối. Thiên nhiên im lặng rồi công viên. Cửa nhà tôi cũng im lặng thu xếp đi rồi.

Bé Tina có vẻ vui tươi, bé hỏi bà chỉ tôi " Mommy, ngày mai có còn là " No hurry day " hôn ? " .

Chỉ tôi cười " Hôm rồi con, mấy năm ở Canada có một ngày hà .. " .

Na phẫn phẫn " Na muốn every day đều là " No hurry day " chứ ... " .

Chỉ tôi nói ngay " Đừng thôi con , nếu mọi ngày mà con biết enjoy, thoải mái, con đừng làm việc gì gấp gáp hối, thì mọi ngày sẽ là " No hurry day " rồi.. " .

Tôi đừng đó, nuốt từng lời bà chỉ nói, và cảm thấy " ganh tị " với đứa cháu của mình, vì chỉ mới 4 tuổi, mà cháu đã được học một bài học quý giá nhất trên đời, còn tôi , gần nửa đời người mới được học bài học đó ...

Lên xe, cậu em trai mới học, vẫn thốt lên bài hát mà tôi rất thích :

... " Nếu chỉ còn một ngày để sống
Chỉ cần nhìn ra cuộc đời quá đẹp
Phải chăng ta sống quá vội vàng
Nên ra đi chừa được bình an ... " .

Đúng thật , cảm một đời tôi luôn sống quá vội vàng , thì làm sao có thể ra đi bình an ? Một lần nữa, xin cảm ơn cái ngày để biết này, đã giúp tôi có một cái nhìn mới , khác hẳn với cuộc sống ...

Tôi đừng tôi nhớ đến hai cô bạn thân. Cô bạn đến Chúa thì chỉ nhất nào cũng đi nhà thờ , học rành là được cuốn Thánh kinh như lúc nào cũng kè kè trong bóp. Cô hay nói với tôi " Chúng ta nên làm theo lời dạy của Ngài, thì lúc ra đi, mình sẽ được lên Thiên đàng với Chúa .. " .

Như bạn đến Phật thì học rành là đến Chùa, niệm Phật, nó nói tôi " Đừng lành, giữ ngũ giới, làm từ thiện, thì chắc chắn sẽ được với Phật .. " . Còn giờ phút này, tôi hiểu ra một điều " Nếu như chúng ta biết tận tâm làm cho mọi ngày của mình thành " MỘT NGÀY KHÔNG VỘI VÃ " , thì chúng ta sẽ có được 365 ngày một năm đang sống ở Thiên đàng, hay Niết bàn ... rồi đó ...

Chúc mọi người trong cuộc đời, luôn có được những ngày ... không vội vã ...